

SPELARIT 1/2002

Helsingin pitäjän tanhuajat ja spelarit ry

spelarit

No. 3 1984

HELSINGIN PITÄJÄN TANHUUJAT JA SPELARIT 20 VUOTTA 14.1.1982 - 14.1.2002

Pääkaksessa kokoontui 14.1.2002 johtokunta ja joukko yhdistyksen perustajajäseniä. Kaikki eivät päässeet kiireiltään ja kaksi meistä on jo siirtynyt taivaallisille tanssilattoille. Nostimme maljan 20-vuotiaan seuramme kunniaksi. Muistelimme yhdistyksen perustamista ja toiminnan alkuaikoja, omaa innostustamme, tapahtumia ja ihmisiä. Perustajajäseniä oli 20 ja toiminta pyöri aluksi tämän pienen ryhmän voimin. Pelimannejakin oli vain kaksi. Laadin yhdistyksen perustamisen jälkeen Etelä-Vantaa ja Vantaan seutu –lehteen innostuneen kirjoituksen, joka alkoi:

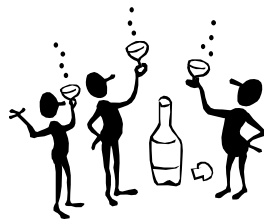
”Myöhään illalla, 14.1.1982 syttyi uusi tähti Vantaan yhdistystaivaalle. Tähti on vielä pieni ja himmeä, mutta se kasvaa ja kirkastuu, niin uskovat ne innokkaat tanhun sekä tanhu- ja pelimannimusiikin harrastajat, jotka perustivat Helsingin pitäjän tanhuujat ja spelarit ry –nimisen yhdistyksen —Tanhu-harrastus on viime vuosina kasvanut melkein räjähdysmäisesti— Harrastuksen nopea kasvu on merkki siitä, että ihmiset kaipaavat tässä kaupallisessa ja teknistävissä yhteiskunnassa mahdollisuutta harrastaa perinteisiä ja aitoja asioita ja ennen kaikkea kokea yhteenkuuluvuutta ja harrastamisen iloa muiden samanhenkisten kanssa—” Näin 20 vuotta sitten.

Helsingin pitäjän tanhuujat ja spelarit ry perustettiin kuumimman kansantanssibuumin aikaan. yhdistysten rekisterreiden pitäjät saivat kirjata ennätysmäisiä jäsenmääriä. Helsingin pitäjän tanhuujat ja spelarit ry:n jäsenmäärä oli jo perustamisvuoden joulukuussa 155, joista lapsia 100. Tahdottiin soittoa, tanssia ja vaalia perinteitä. Perustajajäsenten joukko oli malliesimerkki tästä innostuksesta. Me elimme soitolle ja tanhulle, tuntui, että se oli lähes tärkeintä elämässä. Tanhuharrastuksen parissa on ollut ylä- ja alamäkiä, on innostuttu ja masennuttu ja on koettu pilviä hipovaa riemua, niin kuin vain täysin sydämin asialleen omistautuneet harrastajat voivat kokea. Kaikki harrastuksen parissa koettu on antanut elämäämme sisältöä ja iloa ja rakentanut persoonallisuuteemme piirteitä, joita siinä muuten ei olisi. Olemme saaneet ystäviä, hienoja kokemuksia, olemme matkustaneet, esiintyneet, kokeneet onnistumisen iloa ja tunteneet itsemme suuriksi taiteilijoiksi. Se on ollut elämää, se! Nykyisessä ”markkinoiden”, kaupallisuuden, kovuuden ja monien väärrien arvojen maailmassa soitto ja tanhu on entistäkin tärkeämpää. uuden kansanperinneinnostuksen luominen tähän maailmaan olisi meille nyt haastava työmaa.

Eeva Honkanen

20 VUOTTA TULI TÄYTEEN - NYT JUHLIMAAN !

Seuramme on saavuttanut 20 vuoden kunnioitettavan iän. Juhlimme kuluneita vuosia lauantaina 16.3.2002. Aloitamme perinteisellä keväťjuhlalla Kilterin koululla ja jatkamme aikuisten iltajuhlalla Puistokulmassa Tikkurilassa.

Juhlapilkistys

Kilterin koulu, Myyrmäki

Klo 14.30 Buffetti ja huomionosoitukset

Klo 15.00 Juhlapilkistys

Aikuisten ja lasten tanssiryhmät ja pelimannit esiintyvät

Seuran paitoja ja CD:tä myytävänä

Pääsymaksut 5 € (aik.) ja 2 € (lapset)

Iltajuhla aikuisille

Puistokulma, Tikkurila

Klo 19.00 Tervehdyssanat

Klo 19.30 Illallinen

Illallisen jälkeen ohjelmassa ainakin tanssia, pelimannimusiikkia ja valokuvia vuosien varrelta. Tule mukaan muistelemaan menneitä, tapaamaan vanhoja tuttuja ja tutustumaan uusiin !

SIISPÄ SINÄ SEURAN JÄSEN, VANHA TAI VASTALIITTYNYT, OLET SYDÄMELLISESTI Tervetullut JUHLAAN !

Jotta laskisimme lautasten määrän oikein, ilmoittaudu Arja Saloselle (p. 040-771 3677) tai Veikko Turuselle (p. 050-585 6050) 1.3. mennessä.

PS. Lapsille ja nuorille järjestetään oma juhla myöhemmin ilmoitettavana ajankohtana.

Helsingin pitäjän tanhuujat ja spelarit ry:n

VUOSIKOKOUS

pidetään maanantaina 25.2.2002 klo 18.30 Päkaksessa.
Esillä sääntöjen määräämät asiat (toimintakertomus, tilit).

Tervetuloa !

Helsingin pitäjän tanhuajat ja spelarit ry

1982 - 2002

KATKELMIA SPELARIT LEHDISTÄ

1984-1986

Ihka ensimmäinen Spelarit-lehti ilmestyi vuonna 1984. Toimikunta koostui silloin Hilding Haaparinteestä ja Eeva-Liisa Honkasesta.

Samaisesta lehdestä löytyikin Eeva-Liisan kirjoittama juttu "Apupelimannin ajatuksia toiminnasta", jossa kuvattiin silloisen aikuisryhmän menestystä seuraavasti:

"Kaikesta näkee, että teillä on hauskaa yhdessä, sanoi tuomari meidän esityksestämme Klaukkalan tanhukatselmuksessa 15.5.1983. Pitkäaikainen ja sinnikäs harjoittelu, joka huipentui edeltävän harjoituksen hermostuneeseen virheiden etsintään, sai näin arvokkaim-

man kiitoksensa. Tottakai koko esitys oli muutenkin melkein täyden kympin arvoinen, koska siitä tehtyä nauhoitusta voisi tuomariston mielestä käyttää opetustarkoituksessa ja hyviä puolia oli niin paljon, että tuomariston aika ei riittänyt niiden luettelemiseen."

Aikamoista kiitosta ja ylistystä, kyllä tässä nuorempi polvi alkaa jo kateudesta vihertämään... Onneksi vuoden 1984 kolmannessa numerossa olleessa Eeva-Liisan jutussa paljastui meidän nuorempien tanssijoiden lohdutukseksi, ettei tämäkään aiemmin niin kovin ylistetty ryhmä selvinnyt aina virheittä. Jutun otsikko oli

"Louhelan toritapahtuma yleisön silmin", josta seuraava katkelma.

"Kakkosketju sujui Repolan katrilliin saakka, joka sitten olikin ihan oma lukunsa. Nyt tuli esiin pitkään yhdessä tanssineen ryhmän ajatuksenlukutaito:

Kuva Spelarit 7 / 85 kannesta

telepaattisin kyvyinkö tilanne hoidettiin niin, että virheet muodostivat tanhuun aivan oman koreografiansa? Ensin jäi yksi poika keskelle, kun muut päistä vaihtoivat paikkaa toiselle puolelle. Sitten sahattiin päissä ja keskellä vaihdettiin paikkaa -- vai kuinka se kuvio muodostuikaan? Tyyninä, vain hieman posket punoittaen tanssijat muodostelivat palapeliään ja lopulta palat loksahdivat paikoilleen ja tanssi jatkui oikeassa muodossaan. Kylmä hiki ehti jo nousta apupelimannin pintaan, mutta ah helpotus, selvisihän tilanne."

Juttu todistaa toisaalta myös, että joskus ne virheetkin voi kääntää voitoksikin!

Ensimmäisestä lehdestä löytyy myös Veikon kirjoittama tarina siitä miten tanhuujien ja pelimannien yhteistyö sai alkunsa. "Juhannusaattona 1982 tanhuusi Seurasaaren Antintalon edustalla Spelaritanhuujat noin kivenheiton päässä siitä, missä Tarvon pelimannit harvalukuisina soittelivat pelimannimusiikkia. Tällöin kai Honkasen Veijo sai idean tuon kivenheiton poistamisesta. Myöhempien neuvottelujen tuloksena päätettiin ryhtyä yhteistoimintaan

Kuva Spelarit 1 / 84 kannesta

kansanmusiikin ja tanhusoiton merkeissä."

Kansainvälistä toimintaa on seurassamme harrastettu aktiivisesti alusta lähtien. Pääkirjoituksessa Kukko kirjoittaa vuoden 1985 ensimmäisessä numerossa näin:

"Vuotta 1984 voidaan sanoa yhdistyksemme kansainväliseksi vuodeksi, sillä viime vuonna meillä oli ensimmäistä kertaa ulkomaisia vieraita: Ruotsista Gärva Gille ja Belgiasta Reintje Vos ja itse olimme kansantanssifestivaaleilla Itävallassa."

Belgialaisryhmän vierailuun ja sen seurauksiin palataan saman vuoden lehdessä numerossa 5 Eeva-Liisan matkakertomuksessa.

"Eräänä kesäisenä iltana

v. 1984 vietettiin Hakunilan nuorisotalolla lähtiäisiltamia uusien belgialaisten ystäviemme kanssa. Kun tanssit oli tanssittu, oli syöty ja pidetty hauskaa, koitti jäähyväisten hetki. Mutta, -Me lähdemme vain yhdellä ehdolla. Te tulette meidän vieraaksemme Belgiaan ensi kesänä, sanoi Reintje Vos'n puheenjohtaja. No, emmehän me voineet tätä seurakuntaa koko talvea majoittaa, joten ei ollut muuta vaihtoehtoa kuin luvata: me tulemme." Näin ollen...

"12.8.1985 Viileänraikkaana loppusuven aamuna me "Suomen parhaat ja samalla myös vaatimattomimmat" astuimme sinivalkoisten siipien lennätettäväksi kohti Belgiaa."

Näitä ryhmän ylistysjuttuja luukiessa voi tuosta vaatimattomuudesta olla montaakin mieltä, mutta jos on Suomen paras ryhmä, niin tarvitseeko sitä niin vaatimaton sitten olla-kaan...

Lopuksi vielä katkelma Eeva-Liisa Honkasen kirjoittamasta jutusta 3/1986 Spelarit lehdestä. Jutussa kuvataan esiintymiskeikkaa Seurasaaressa juhannuksena 1986.

"Jälleen alkoi sataa pienen tauon jälkeen. Puvut märkinä ja tykkimyssyn pitsit vetisinä

Kuva Spelarit 1 / 86 kannesta

lerpattaen me tanssimme. Kirjoittajalla oli myssyn suojana kertakäyttösadetakin hihasta repäisty riekale liehumassa. Pelimannit soittivat sateen ropinan säestyksellä ja sateenvarjojen kannattajat ympäröivät heidät. Yksi esittämistämme tanhuista oli Ättaman engel. Juhlakentän kuuden parin esi-tyksen sovittaminen neljälle parille vaati veronsa: kättely meni pieleen, niin pieleen kuin se vain voi mennä. Väliin kulki tyttöjä peräkanaa väliin tyttöjä ja poikia molemmin käsin kätellen ja osan matkaa rynnättiin rinnatusten. Ensimmäisen ker-
ran kuulin, että yleisö nauroi ääneen esityksellemme. Voi kuinka me olemme hauskoja, suorastaan naurettavia, ajattel-
lin naurua kuunnelllessani. Meillä oli kuitenkin niin hauskaa, että se tarttui yleisöönkin ja tunnelma oli hykerryttävän hilpeä."

Sanna Laakso

SEURAMME ON SAANUT UUSIA KUNNIAJÄSENIÄ

Viime syyskokouksessa päätettiin kutsua seuramme kunniajäseniksi Ulla ja Hilding Haaparinne vuoden 2002 alusta. Sääntöjemme mukaan kunniajäseneksi voidaan kutsua henkilö, joka toiminnallaan on erityisesti edistänyt yhdistyksen tarkoitusta. Tämän vaatimuksen Ulla ja Hilding täyttävät kirkkaasti.

He ovat yhdistyksen perustajajäseniä - itse asiassa yhdistyksen perustava kokous on pidetty heidän olohuoneessaan. Ulla on toiminut muun muassa yhdistyksen taloudenhoitajana ja Hilding on istunut vuosia hallituksessa. Hilding on tehnyt seuran lehteä, ja seuran lippu ja logo ovat hänen käsialaansa.

Ja tietysti ennen kaikkea he ovat kaikki nämä kuluneet 20 vuotta uskollisesti ohjanneet tanssijoita ja suunnitelleet ohjelmia. Esiintymisiä he ovat valmistelleet sadoittain. Viikkaimpina vuosina on saattanut olla viitisenkymmentä esitystä vuodessa. On kuljettu ympäri maailmaa festivaaleilla ja ystävyysseurojen luona, on tanssittu suurilla kentillä kesäjuhlissa ja nenäliinan kokoisella pläntillä kongressivieraille hotellissa, on oltu katselmuksissa ja luokituksissa, on tanssittu ystäville ja kylänmiehille. Kaikkeen tähän tarvitaan se, että joku jaksaa pitkäjänteisesti ja kärsivällisesti suunnitella ja ohjata!

Kun tietää että heillä on ohjauksessaan vielä muitakin ryhmiä, tajuaa, että työrupeama on melkoinen. Ja jossain välissä he ovat ehtineet itsekin pyörrähtelemään sen verran mallikkaasti että esimerkiksi polkan Suomen mestaruuksia on saavutettu muutama ja kärkeisijojakin useampana vuonna!

Onneksi olkoon siis Ulla ja Hilding, ja onneksi olkoon meille lukuisille tanssijoille, joille olette vuosien mittaan antaneet mahdollisuuden harrastaa tätä jaloa lajia!

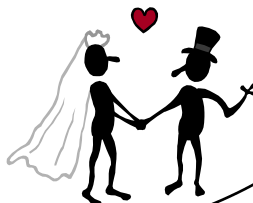
Onnentoivotuksia!

Siru Luomanpäästä tuli rouva Jämsänen

2.2.2002

Espoon vanhassa kirkossa.

Onnea Sirulle ja Markolle!

LASTENSIYUT

Väritä kuvia vuosien varrelta

Spelarit-lehti 2/1987
Spelarit 5 vuotta

Pentuspelarit-lehti 3/1989

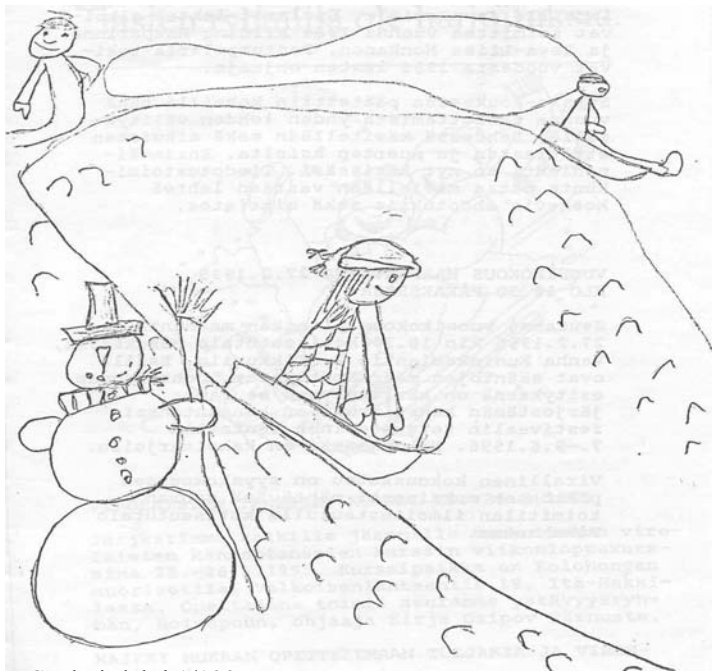
Pentuspelarit-lehti 2/1988
Viikinkileiri Ahvenanmaalla 12.-18.7.88

Pentuspelarit-lehti 2/1989

Spelarit-lehti 2/2001

Spelarit-lehti 1/1995

HENGELLINEN KANSANMUSIIKKI

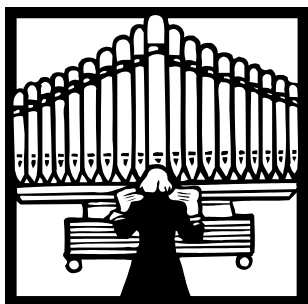
Kansanmusiikin Keskusliiton teema vuodelle 2002

Viime vuotisen vauhdikkaan katrillin teemavuoden jälkeen on tänä vuonna lupa ottaa hie-
man rauhallisemmin. Kansan-
musiikin Keskusliitto on valin-
nut vuoden 2002 teemaksi
hengellisen kansanmusiikin.

Hengellisen musiikin aineet

Hengellisestä kansanmusiikkia
ajatellessa mieleen tulee mo-
nelle ensimmäiseksi virsikirjan
sävelmät. Virsi-sana on aluksi
tarkoittanut laulua yleensä.
Vasta 1800-luvun lopussa mer-
kitys on muuttunut tarkoitta-
maan nimenomaan hengellistä
laulua.

Musiikin sinällään sanotaan
olevan abstraktia, mikään sä-
velkulkku ei voi olla uskonno-
linen tai hengellinen. Vasta lau-
lun sanat tekevät musiikista
hengellisen. Urut liitetään meil-
lä Suomessa usein hengelli-
seen musiikkiin, koska meillä
on ollut urkuja vain kirkkoissa

niiden kalleuden vuoksi, toisin
kuin muualla Euroopassa.

Veisuun alkulähteillä

1800-luvulla jumalanpalvelus-
veisuu oli kaoottista, eikä vei-
suun taso ja esteettisyys kiin-
nostanut kirkon johtoa. Vuosi-
sadan puolivälissä alettiin asi-
aan kiinnittää huomiota ja pää-
tettiin, että kansan sivistysta-
soa on nostettava. Tähän ai-
kaan laulu- ja lukutaitoa pidet-
tiin sivistyneen kansan tunnus-
merkkeinä. Laulutaidon harjoit-
tamiseksi kirkko- ja virsilaulut
olivatkin oivallisia. Kansahan
kyllä lauloi muutenkin, mutta
kirkon mielestä ne laulut olivat
sopimattomia renkutuksia.
Maaseudulla musiikkia ei ollut
kuultavissa lainkaan.

Näin ollen aloitettiin virsilaulu-
harjoitukset vuonna 1850, jol-
loin julkaistiin myös Koraalikir-
ja, joka olikin sitten lähes jokai-
sessa kodissa, useassa jopa
ainut kirja.

Hengellinen musiikki viime vuosikymmeninä

Viime vuosikymmeninä on hen-
gellinen musiikki saanut vaikut-
teita folk- ja populaarimusiikis-
ta. 1970-luvulla alkoi gospel-
musiikki saada kosketuspintaa

koko maassa, ja
1980-1990 -luvuilla
kirkon piiriin tuli myös
etnomusiikki.

Gospelmusiikin myötä
hengellisen musiikin
kuulijakunta laajeni ja mukaan
kuvioihin tuli levyt, lehdistö, vä-
rivalot, esiintyjäpalvonta ja
muuta kaupallisempia piirteitä.

Nyt 2000-luvulla veisuuperinne
on nousemassa uudelleen
kunniaan. Hengellisen musiikin
piirteiksi ovat jälleen nou-
semassa säestyksettömyys ja
yksinkertaisuus. Muutos ei ole
kuitenkaan johtamassa hen-
gellisen musiikin suosion las-
kuun, minkä todistaa joului-

markkinoilla hyvin myynyt pop-
laulajien esittämä virsistä koot-
tu levy.

Hengellinen kansanmusiikki vuonna 2002

Miten hengellisen kansanmu-
siikin teemavuotta voitaisiin to-
teuttaa? Jokaisen pelimanniyh-
tyeen tulisi ottaa esitykseensä
yksi hengellinen sävelmä tai
virsi joko soitettuna tai laulettu-

na. Jokaisessa järjestettäväs-
sä konsertissa voitaisiin ottaa
ohjelmaan yksi hengellinen
esityskappale. Kansanlaulajille
ohjelmaansa virsilauluja ja
säestyksetöntä yhteisveisuuta,
ja kansantanssijoille koreogra-
fioita ja soolotanssia.

Myös hengellinen musiikki on
moniulotteista, vaihtoehtoista
voi valita sen mikä omaan
suuhun parhaiten sopii. Hen-
gellisyys ei välttämättä tarkoita
vakavamielistä saarnaamista,
vaan parhaimmillaan se on
kaunista ja herkkää, iloa ja rie-
mua, eikä tanssikaan enää ole
syntiä! Hyvää hengellisen
kansanmusiikin vuotta 2002.

Sanna Laakso

Lähde: Kansanmusiikin Kes-
kusliiton Virrestä viisi' -

seminaarin materiaali ja Erja
Askolinin muistiinpanot

FOLKLANDIAA 2002

Tässä nyt tällaista autenttista tunteella koettua Folklandia risteilyä 02, Spelarien kera.

Lankisen pysäkillä kokoontui joukkoa noin 12 henkeä perjantaina 11.1.02. Halauksia ja uuden vuoden toivotuksia riitti kaikille tuleville. Ääntä ja muutakin kuultavaa lähinaapureille tuotimme, jos vain viitisivät kuunnella. Segersvärdin bussi oli ihan ajoissa paikalla, ennen aikojaankin. Monet paikat olivatkin täyttyneen seuramme jäsenistä ja Vantaan kansanperinteen ystäväistä. Bussi oli jo liikkeelle lähdössä, kunnes Salosen Pena huuteli Laakson Sannan perään. Ei ollut paikalla, vielä. Sanna tuli juosten sulhasensa kera ihan ajoissa, muut vaan olivat etuajassa. Tämä muistutukseksi etuajassa kulkeville.

Bussissa Spelarit olivat jo viritelleet soittimensa soittokuntoon. Saimme kuulla rauhallista teemavuoteen kuuluvaa hengellistä musiikkia sekä vauhdikkaampaakin Spelarien tyylistä musiikkia. Väki bussissa oli vielä melko vaitonaista, mutta pieniä pulloja näkyi kulkevan ainakin vierustovereiden suissa ikään kuin salaa. Olipa merkinä kuin tulevasta. Minunkin kohdalla seuramme puheenjohtaja teki ”käräytyksen”. Kyllä se työntää nenänsä joka paikkaan. Tämä ei tarkoita suinkaan sitä, että mentäisiin vain drinkkien perässä, vaan varsinaisella matkalla kellään ei ole aikaa miettiä mistä

saisi juotavaa, ohjelma on niin runsas. Pienet tujaukset matkan alussa tekevät juhluvuuden tuntua ikään kuin uudenvuoden kuohuviinit. Pikkulikat meikkasivat naamaansa tunnin ennen satamaan saapumista. On se vaan kummaa, kun 14-vuotiaat tarvitsevat nuorten kasvojensa laittoon niin paljon aikaa. Toista se on jo 50 vuotta täyttäneillä. Ehkä vähän puuteria ryppyjen peitoksi.

Turun satamaan saavuimme puoli tuntia ennen laivan lähtöä. Suurin osa porukasta oli jo laivassa sisällä. Allekirjoittaneelle oli jo tullut puhelimeen tekstiviestejä missä tavattaisiin. Kertauksen vuoksi mainittakoon, että olin matkalla 8:tta kertaa. Myös mainittakoon, että olen harrastanut kansantanssia jo 30 vuotta. Mikä parasta, tapaan Folklandialla samoja henkilöitä, joiden kanssa aloitimme 30 vuotta sitten. Meitä on alkuperäisjoukko, joka tapaa toisiaan näin vuosittain. Vähän kaikki ovat leveydeltään suurentuneet, mutta muuten samoja henkilöitä. Fiilikset ovat samat. Halauksiin menee paljon aikaa. Jotain kuitenkin on muuttunut. Jotkut käyvät nukkumassa aamuyöstä muutaman tunnin. Muutamat yhä jaksaa valvoa koko reissun. Silmistä tunnistaa, ei tarvitse kysyä, montako tuntia nukuit.

Nyt on menossa hengellisen musiikin teemavuosi. Kuinka ollakaan, jotkut päättäjistä olivat keksineet,

Sinikka ja Matti Kontio soittivat risteilyn avajaistilaisuudessa

että saunatiloissa saunotaan yhteisesti ja lauletaan tuhmia lauluja. Minä en kuitenkaan käynyt saunomassa yhteisesti, mutta kävinpä laulamassa isojen poikien tuhmia lauluja samassa tilassa ja katso-massa ”seksishow’ta”. Pelimannit olivat pukeutuneet korrektisti uikkareihin ja pikkutakkiin.

Meidän risteilylipun hintaan kuului Mouling rougen esitys numero 2. Koko konsertti alkoi Sibelius akatemian professorin Heikki Laitisen körttiläistyyliin veisaamalla virrellä. Ohjelma jatkui monipuolisesti. Kuulimme negrospirituaalin ja israelilaistakin musiikkia. Lopulta saimme papin siunauksen, kun hän ensin oli vihkinyt esiintyjäparin entisaikaiseen tyyliin. Oliin kaikki hiljaa.

Aamuyöstä olevassa konsertissa oli neljä tanssiryhmää. Mielestäni liikaa tyttöryhmiä. Missä pojat piileksii?. Onneksi esitykset oli tehty juuri tyttöryhmille. Turusta Lennu Ylänevan porukan Pro Faartin esi-

tys oli loistava. Siinä oli nuoria tyttö-poikapareja. Ja mikä minusta esityksessä oli täydellistä, mukaan kuului laulu. Ja lisäksi esitys oli vauhdikas.

Puolenyön aikaan oli yökatrilli. Yritin tuttavani kanssa

Antti Savilammen ohjaamaan huutokatrilliin, mutta ei meillä myöhäisillä ollut enää mitään mahdollisuuksia. Kaikki paikat oli viimeistä sijaa myöten täynnä. Jäi sivustakatsojan rooli. Tosin ihmettelen, missä välissä Antti ehti vaatteet päälleen pukea, kun näin hänet vielä 23.50 saunaosastolla uikkareissa. Jotkut vaan on nopeita.

Aamulla oli krapulakatrillin aika klo.8.00. Kuulemani mukaan sinnekin väkeä riitti. Minä heräsin ja heräsin kämppistäni 9 aikaan. Hän-pä nousikin pirteänä nukuttuaan peräti 6 tuntia. Itse ehdin poikkeuksellisesti nukkua 4 tuntia. Ikään-tymiselle ei voi mitään. Kämppikseni kailotti jo kohta pitkin käytävää, ettei täällä ole tapana nukkua, ylös kaikki. Heränneitä löytyikin. Joku oli jo ehtinyt kauppaan. Mistä tuollaisia ihmisiä löytyykään? Meidän seurasta. Hyttikaverini ehti saada muut ylös, kunnes aamupalan jälkeen kohta oli taas itse vuoteen omana. Yritin kaikin keinoin häntä ylös saada, mutta uhkaukse-

na oli vaan ystävyys irtisanominen. Minä olin vaihteeksi käyttänyt ääntäni pitkin laivaa, ja kertonut Riitan nukkumisesta ja yrityksistäni häntä herättää. Tuskin keneltäkään jäi tiedostamatta, että seuramme puheenjohtaja oli tullut Folklandialle vain nukkumaan. Jotkut kertoivat hänen käyneen tanssimassakin. Oliko huhupuhetta?

Muuten toisen päivän aikana oli mielestäni liikaa esiintyjille aikaa. Tavallinen väki ei voinut ollenkaan osallistua, katsella vain. Toivottavasti ensi vuonna tämä epäkohta korjataan. Kuulin kerrottavan, että laivan henkilökunta nauttii saadessaan olla Folklandialla töissä, työvuoroja ei tarvitse tyrkyttää. Ja palvelu pelasikin, ainakin 4:30 asti sai purtavaa ja juomaa.

Laiva saapui Turun satamaan noin 17.15. Meidätkin lopulta häädettiin ulos hytistä. Bussimme odotteli meitä satamassa, ja kaikki olivatkin pian paikoillaan. Ja tietenkin pelimannit soittimet esillä. Seuramme puheenjohtaja, joka oli nukkunut koko edellisen yön ja kuluneen päivän, oli tapansa mukaan nyt vauhdissa. Ei tarvinnut arvailla kenen ääni kuuluu päällimmäisenä. Sitä paitsi Riitalta oli jäänyt tanssimatta Ykän kanssa Satumaa tango. Ykän vaimo Liisa huuteli tuuranneensa Riittaa jo 2 kertaa. Korjaus tehtiin laulamalla ja tanssimalla Satumaa

pitkin bussin käytävää. Yksi hankala homma vain oli. Tanskasen Raimo ja Lankisen Matti vahtivat koko ajan. Se vähän hillitsee. Kohta bussin perällä kaikui laulu. Ensin sellaisia tavallisia, sitten viinalauluja ja lopuksi itkettäviä vanhoja virsiä. Sveitsistä mukana ollut ulkosuomalainen Leena Kläu-Mäkelä olikin itkenyt koko virsikavalkadin ajan. Eipä se kyynelehtiminen muiltakaan kuuntelijoilta kaukana ollut. Leena olikin todennut, että matkan parasta antia olikin loppubussimatka. Mukanamme bussissa oli myös virolaispariskunta Anne ja Alar Ojalo, jotka totesivat, ettei tällaista ole missään muualla maailmassa. Tulevat mukaan ensi vuonna jos Jumala suo. Lankisen Matti jakoi vielä bussiporukkaa erilaisiin kas-

teihin. Onneksi viimeiseksi bussista jäävät kuuluvat valioporukkaan.

Itsekin totean, että ensi vuonna mukaan, jos Jumala suo

Sirpa laakso

Tapahtumakalenteri:

- 25.2. Vuosikokous Pääkaksessa klo 18.30
16.3. 20-vuotis Pilkistys, Kilterin koululla klo 15.00
19.-24.3. Samuelin poloneesin tapahtumia, Helsinki, SKAL
<http://www.pp.song.fi/~skal/polo01.html>
24.3. Samuelin Poloneesin pääjuhla klo 13, Valkoinen Sali,
Helsinki, SKAL
4.-9.6. Pispalan Sottiisi, Tampere, SNL
14.-16.6. Pielisen Polokka-kesäjuhla Lieksassa, SKY/KTNL
24.-28.7. Barnlek 2002, Motala Ruotsi, KTNL

FSF	Finlands Svenska Folkdansring www.folkdans.fi	p. 638 081
KN-liitto	Kalevan Nuorten Liitto www.kalevannuoret.fi	p. 5840 6230
KTNL	Kansantanssinuorten Liitto www.kansantanssinuoret.fi	p. 441 803
SKAL	Suomen Kansanmusiikkiliitto www.pp.song.fi/~skal/	p. 873 1320
SKY	Suomalaisen Kansantanssin Ystävät www.kansantanssinyst.fi	p. 441 803
SNL	Suomen Nuorisoseurojen Liitto www.nuorisoseurat.fi	p. 5840 610

Seuraava lehti ilmestyy huhtikuun aikana. Kirjoitukset ja piirustukset ym. materiaali Sannalle, Tarjalle tai Matille maaliskuun loppuun mennessä.

Sanna Laakso, puh. (040) 591 4897,

email: sanna.laakso@kansantanssinuoret.fi,

Tarja Lahtinen, puh. 8786105,

email: tarja.lahtinen@thermobio.com

Matti Lankinen, puh. (0400) 422 417,

email: matti.lankinen@kansantanssinuoret.fi.

YHTEYSTIETOJA:

JOHTOKUNTA:

- * Riitta Kangas, puheenjohtaja, puh. 854 7563,
050-538 6491, riitta.kangas@kolumbus.fi
- * Tuija Pirttikoski, puh. 899 114
- * Simo Gröhn, puh. 851 3097, 050-423 6052
- * Arja Salonen, puh. 294 2282, 040-771 3677
- * Veikko Turunen, puh. 871 1937, 050-585 6050
- * Juhani Kaivosoja, puh. 385 9661, 040-540 4507
- * Reeta Jokinen, puh. 040-564 2209

AIKUISRYHMIEN OHJAAJAT:

- * Ulla ja Hilding Haaparinne, puh. 893 050, 0400-998 679
- * Sirpa Laakso, puh. 852 1693, 040-571 2498,
sirpa.laakso@nic.fi
- * Riitta Kangas, puh. 8547563, 050-358 6491

LAPSIRYHMIEN OHJAAJAT:

- * Riitta Kangas, puh. 854 7563, 050-358 6491
- * Siru Jämsänen, puh. 863 8546, 0400-198 198,
marko.siru@kolumbus.fi
- * Matti Lankinen, puh. 852 1693, 0400-422 417
matti.lankinen@kansantanssinuoret.fi

PELIMANNIT:

- * Veijo Honkanen, puh. 853 1864, 050-518 1184

INTERNET:

www.kansantanssinuoret.fi/spelarit

Kansikuva: Hilding Haaparinne, julkaistu aiemmin lehdessä 3 / 84

Julkaisija: Helsingin pitäjän tanhuajat ja spelarit ry
Tiedotustoimikunta